

[Knud Jespersen.]

bevaringsværdig af Københavns boligkommission sammen med flere andre af de nedrevne ejendomme. Motiveringen til nedrivningen kan således ikke søges i sundheds- og bygningsmæssige årsager. Da ministeren tidligere har erklæret, at der kun skal finde begrænsede gadeudvidelser sted, betinger disse udvidelser heller ikke nedrivning af velegnede familieboliger. Tilsyneladende er det altså kun det officielt opgivne Søringsprojekt, der spørger her. Sådan opfattes det af den københavnske befolkning, som derfor har krav på et klart og utvetydigt svar.

Knud Jespersen (DKP):

Ja, dette er måske et spørgsmål, der kan fremkalde lige så mange voldsomheder, det, jeg har at stille til ministeren for offentlige arbejder. Det drejer sig om den berømlige Fredensgade, hvor man pludselig, næsten uden varsel og i alt fald uden planer, startede et nedrivningsfelttog og et fjerningsfelttog af de derværende beboere. I 1968 blev denne ejendom erklæret sundhedsmæssigt forsvarlig, man fandt, at det var rimeligt at bevare den, men på trods af erklæringer om, at man har opgivet Søringsprojektet, er man altså alligevel indstillet på, at bygningen skal rives ned.

Nu vil jeg gerne have et meget klart svar. Hvilke planer har man? Der har været nogle forestillinger om, at man skulle lave 3-sporede gader i Fredensgadeområdet, men de ligger ikke klar som planer. Der har været nogle projekter om legeplads og grønne områder; heller ikke det ligger klart. Kan ministeren oplyse, hvad der var årsagen til, at man skulle handle med denne voldsomhed, denne beslutsomhed, og nedrive en beboelsesværdig ejendom? Det i en tid, hvor vi har ca 1/2 mill. saneringsmodne bygninger.

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Jeg har for nylig her i folketinget skriftligt besvaret et tilsvarende spørgsmål fra det ærede medlem hr. Overgaard Nielsen. Som jeg da anførte, har ministeriet for offentlige arbejder i efteråret 1973 tiltrådt en indstilling fra Københavns kommune om nedrivning af i alt 18 staten tilhørende ejendomme langs nordsiden af Fredensgade. Dette skete under hensyn til de store om-

kostninger, det ville medføre at lade ejendommene blive stående. Den daværende regering meddelte umiddelbart herefter, i oktober 1973, dispensation fra igangsættelsesstoppet til nedrivning af ejendommene.

Jeg har ikke følt anledning til at søge at ændre de dispositioner, da denne sag har været bestemt af min forgænger i embedet. Således står jeg naturligvis også ved det løfte, der i foråret 1973 blev givet folketingets udvalg om offentlige arbejder om, at udførelsen af selve vejprojektet først vil ske efter forudgående forelæggelse for udvalget og i en form, som kan vinde udvalgets tilslutning.

Som nævnt i mit omtalte svar til hr. Overgaard Nielsen er et sådant projekt på trapperne og vil om kort tid blive forelagt trafikudvalget. Det beskudne projekt, der arbejdes med for øjeblikket i vejdirektoratet, forudsætter kun ubetydelige indgreb i Amorparken og Fælledparken. I Fredensgade vil den samlede bredde af vejanlægget dog blive noget større end ved Blegdamsvej som følge af, at de to kørebaner ved Sortedams søen skal forbindes med henholdsvis Sølvgade og Webersgade på den anden side af Søerne.

Der er således ikke tale om, at motorgadeprojektet, Søringsprojekt kaldet, indgår i den statslige vejplanlægning. Dette er i øvrigt i forvejen ganske klart, efter at projekteringsbemyndigelsen i 1964-loven blev ophævet sidste år. Det er måske netop derfor meget rammende, som hr. Knud Jespersen gør, at tale om, at Søringsprojektet spørger: man skal være død for at kunne spøge.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg er både glad for og ikke helt tilfreds med svaret. Jeg er naturligvis glad for, at Søringsprojektet er dødt, og at ministeren og jeg er enige om, at der er tale om et spøgelse. Nu kan spøgelser jo gå igen og efter historiske erfaringer lave megen ravage. Jeg ved ikke, om det har spøgt i trafikudvalget, da man i sin tid fandt ud af, at nu kunne man rive huset ned, og bagefter kunne man så finde ud af, hvad man skulle bruge den tomme plads til; det forekommer mig, det er en lidt bagvendt facon. Jeg må også sige, at det er næsten på satirens overdrev, at man giver dispensation fra bygge- og anlægsstoppet til at rive et hus